

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**XIVe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 230.529 van 17 maart 2015  
in de zaak A. 205.906/XIV-35.113**

In zake :        Najim TOUALI  
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                      advocaat Erica Van Dijk  
                      kantoor houdend te 2000 Antwerpen  
                      Emiel Banningstraat 6  
                      bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

                      het VLAAMSE GEWEST  
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                      advocaat Dirk De Greef  
                      kantoor houdend te 1700 Dilbeek  
                      Eikelenberg 20  
                      bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.                Het beroep, ingesteld op 3 augustus 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 4 juni 2012 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport waarbij het beroep tegen de beslissing van 19 april 2012 van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie tot weigering van een arbeidsvergunning en arbeidskaart voor H.B., “nietig” wordt verklaard.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2.                Bij arrest nr. 221.006 van 15 oktober 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 december 2014.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk De Greef, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3. In het tussenarrest nr. 221.006 van 15 oktober 2012 zijn de feiten als volgt uiteengezet:

“3.1. Op 10 maart 2011 dient “2Gether Services” - die als werkgever op de aanvraag is aangeduid - bij het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie een aanvraag in “tot tewerkstelling van een buitenlandse werknemer die tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 een regularisatieaanvraag heeft

ingediend op basis van duurzame lokale verankering”. Volgens deze aanvraag wenst de werkgever H. Bouhamza, van Marokkaanse nationaliteit, aan te werven als poetsvrouw.

3.2. Op 19 april 2012 worden de arbeidsvergunning en de arbeidskaart voor de tewerkstelling van H. Bouhamza geweigerd op grond van artikel 34, 1°, van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

3.3. Op 23 mei 2012 tekent de verzoeker beroep aan tegen de beslissing van 19 april 2012.

3.4. Op 4 juni 2012 wordt dit beroep “nietig” verklaard omdat het beroepschrift niet beantwoordt aan de voorschriften zoals bepaald in de artikelen 9 en 10 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers. Er is niet voldaan aan de vereiste dat het beroepschrift moet zijn ingediend “binnen een maand na kennisgeving van de aangetekende brief waarbij de beslissing tot weigering werd betekend”.

Dit is de bestreden beslissing.”

#### *IV. Onderzoek van het tweede middel*

##### *Standpunt van de partijen*

4. Verzoeker voert de schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel en het recht van verdediging, in samenhang met artikel 10 van de wet van 30 april 1999 ‘betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers’ (hierna: de wet van 30 april 1999). Hij zet uiteen dat artikel 10 van de voormelde wet bepaalt dat het beroep wordt ingesteld bij ter post aangetekende brief binnen een maand na kennisgeving van de aangetekende brief waarbij de beslissing tot weigering wordt betekend, maar dat geen wetsbepaling verduidelijkt wat moet worden begrepen onder “kennisgeving”, “betekening” of “maand”. Wat het begrip “kennisgeving” betreft, betoogt hij dat een termijn maar ingaat bij de effectieve kennisneming ervan door de bestuurde, of minstens pas vanaf de aanbieding van de beslissing aan de woonplaats en dat de vraag die zich te dezen stelt is wanneer de aangetekende zending vermoedelijk werd aangeboden aan het adres van de geadresseerde. Volgens verzoeker moet het begrip “kennisgeving” zoals vermeld in artikel 10 van de wet van 30 april 1999 in zijn spraakgebruikelijke betekenis worden begrepen. Ook al zijn de artikelen 52-54 van het Gerechtelijk Wetboek niet als zodanig van rechtswege toepasselijk, in zoverre ze beantwoorden aan de spraakgebruikelijke betekenis van de gebruikte termen, of minstens de meest

logische toepassing daaraan geven, spreekt het voor zich dat ze ook in administratieve procedures toepasselijk zijn. Aangezien de regelgeving niet heeft voorzien in een verduidelijking van de begrippen “kennisgeving” en “een maand” heeft verzoeker terecht het Gerechtelijk Wetboek geraadpleegd als aanvullende bron, waar de termijn “kennisgeving bij aangetekende brief” en “een maand” worden verduidelijkt. Zonder enige verduidelijking vanwege de verwerende partij ontstaat er rechtsonzekerheid. De verwerende partij steunt zich op een arrest van de Raad van State doch dit is in het geheel niet ter zake. Verzoeker paste bij het indienen van het beroepschrift de methoden van termijnberekening toe conform de artikelen 53*bis* en 54 van het Gerechtelijk Wetboek. Te rekenen vanaf donderdag 19 april 2012, zijnde “vermoedelijk de dag dat de beslissing overhandigd werd aan de post”, is de derde werkdag dinsdag 24 april 2012, zijnde de “eerste dag van de beroepstermijn”. Het beroepschrift is van 23 mei 2012. Verzoeker concludeert dat hij geen slachtoffer kan en mag zijn van de nalatigheid van de wetgever om in de specifieke regelgeving niets te voorzien omtrent termijnberekening. Een duidelijke regelgeving zorgt ervoor dat de rechtszoekende in de mogelijkheid wordt gesteld zijn beroepsmogelijkheden correct in te schatten en vrijwaart de rechten van verdediging. Naar analogie de termijnregels van het Gerechtelijk Wetboek toepassen is een automatisch gevolg van het recht van verdediging,

5. De verwerende partij repliceert dat artikel 53*bis* van het Gerechtelijk Wetboek niet van toepassing is, aangezien deze bepaling op grond van artikel 48 van het Gerechtelijk Wetboek enkel geldt voor termijnen voor het verrichten van proceshandelingen. De bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek vinden niet zonder meer toepassing op het georganiseerd administratief beroep. Voorts bestaat er geen algemeen rechtsbeginsel volgens hetwelk een beroepstermijn slechts aanvangt de derde werkdag die volgt op de datum waarop de beslissing aan de postdiensten werd meegedeeld.

## *Beoordeling*

6. Artikel 10, eerste lid van de wet van 30 april 1999 bepaalt dat het (administratief) beroep wordt ingesteld bij ter post aangetekende brief binnen een maand na kennisgeving van de aangetekende brief waarbij de beslissing tot weigering of intrekking wordt betekend.

De voormelde betekening is de individuele schriftelijke kennisgeving van de beslissing tot weigering of intrekking aan de betrokkene. Op grond van de voormelde bepaling geschiedt deze bij ter post aangetekende brief. De wet van 30 april 1999 bepaalt niet wanneer deze kennisgeving bij ter post aangetekend verzonden schrijven geschiedt, zodat te dezen de gemeenrechtelijke termijnregeling geldt.

Inzake verjaringstermijnen voor de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, bepaalt het te dezen niet toepasselijke artikel 4, § 2, derde lid, van de algemene procedureregeling, dat bij een gewone ter post aangetekende brief “de eerste dag van de termijn voor het indienen van het verzoekschrift de derde werkdag [is] die volgt op de verzending van de brief, behoudens bewijs van het tegendeel door de geadresseerde, en is die dag inbegrepen in de termijn.” Wat proceshandelingen betreft waarvan de termijnregeling wordt beheerst door het Gerechtelijk Wetboek, bepaalt het te dezen evenmin toepasselijke artikel 53bis, 2° van het Gerechtelijk Wetboek dat, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief, de termijnen ten aanzien van de geadresseerde beginnen te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst.

Hoewel zoals is gesteld, deze bepalingen te dezen niet toepasselijk zijn, neemt de Raad van State om redenen van rechtszekerheid en eenvormigheid aan, dat deze bepalingen de gemeenrechtelijke regeling veruitwendigen die geldt indien een betekening gebeurt bij gewone aangetekende brief en dit ongeacht de aard van de akte waarvan kennis wordt gegeven en

ongeacht de aard van de procedure waarin deze kennisgeving gebeurt. Hieruit volgt dat de gemeenrechtelijke termijnregeling bij het indienen van een georganiseerd administratief beroep, inhoudt dat, indien de kennisgeving gebeurt bij aangetekende brief, de termijn om administratief beroep in te dienen, ten aanzien van de geadresseerde begint te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, behoudens tegenbewijs.

7. Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij de op 19 april 2012 in eerste administratieve aanleg genomen beslissing, op dezelfde datum aangetekend heeft verzonden aan verzoeker. Uit het dossier blijkt niet wanneer verzoeker kennis heeft genomen van deze beslissing. Met toepassing van wat hiervoor is gesteld, wordt de beroepstermijn van één maand geacht te zijn ingegaan de derde werkdag na die datum, zijnde 24 april 2012. De termijn van een maand verstreek aldus op 24 mei 2012. Aldus is het op 23 mei 2012 ingediende beroepschrift binnen de vervaltijd ingediend.

De verwerende partij heeft bijgevolg ten onrechte vastgesteld dat het ingediende beroep laattijdig is en dat hierdoor artikel 10 van de wet van 30 april 1999 werd miskend.

8. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 4 juni 2012 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport waarbij het beroep tegen de beslissing van 19 april 2012 van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie tot weigering van een arbeidsvergunning en arbeidskaart voor H.B., “nietig” wordt verklaard.**

**2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien maart tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

|                    |                  |
|--------------------|------------------|
| Geert Debersaques, | kamervoorzitter, |
| Daniël Moons,      | staatsraad,      |
| Carlo Adams,       | staatsraad,      |
| bijgestaan door    |                  |
| Johan Pas,         | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Johan Pas**

**Geert Debersaques**